

Psalm 46: *Deus noster refugium.*

(Voor de koorleider, voor de zonen v.Korach,
bij 'Jonge Meisjes', een zang.)

*Die tot de einden der aarde
oorlogen doet rusten, een boog verbreekt,
een speer versplintert.*

Het is heel stil, stiller dan de stilte
tussen twee overkomende vliegtuigen,
of die na het passeren van een trein, als
de windvlaag in zijn kielzog
de bomen nog even beroert.

Heel vaag hoor je het suizen van een
virus, nauwelijks waarneembaar, overhuifd
door de schrille kreten van verre ambulances.

Oorlogen worden niet meer gevoerd,
conflicten blijven rusten, burens die elkaar
doodsloegen vanwege een overhangende boom
blijven angstig thuis.

Sommigen sluipen over straat, horen daar
geschreeuw, getier, gejammer, maar zachtjes,
alles binnenskamers, bijna onmerkbaar,
gedempt door gordijnen en dubbelglas. Niemand
heeft er last van.

Eindejaar, winter, duisternis. Nooit
was de Kerst zo vredig, de jaarwisseling
zo rustig. Honderdmalen zal ik wenen
en het virus danken voor deze nieuwe vrede:
een mensheid één in vreze,
een mensheid één in rust.